

РЕШЕНИЕ

№ 16236

гр. София, 08.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 18.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7344** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.
Образувано е по жалба на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение Ц-18/01.07.2022г., в частта му по т. 1, което считано от 01.07.2022 г. КЕВР е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“.

В жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, твърди незаконосъобразност на решението в оспорваната му част, поради противоречие с материалноправните разпоредби и съществено нарушение на административно производствените правила, както и с целта на закона. Излагат се подробни съображения за нарушение на чл.23, т.5 и чл.31, т.1, т.2 и т.4 от ЗЕ, както и се оспорват извършените корекции от КЕВР с определяне на цени за електрическа и топлинна енергия. Моли се решението, в оспорената му част по т. 1, да бъде отменено като незаконосъобразно. Претендира се разноска по делото. Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание и в писмени бележки, оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско

възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя.

Заинтересованата страна – „ Фонд Сигурност на Електроенергийната система, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на спора.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От „Топлофикация София“ ЕАД било подадено заявление с вх. № Е-14-01-10/01.04.2022 г. за утвърждаване на преференциална цена на електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия и/ или на топлинна енергия / л.697 – 933 от делото/.

Със Заповед № 3-Е-1051/20.05.2022г. на председателя на КЕВР е сформирана работна група, която да извърши анализи на подадените заявления, въз основа на които да бъдат изготвени доклад и проект за решение за определяне на цените за периода 01.07.2022г. – 30.06.2023г. / л.691-692 от делото/.

Изготвен е доклад № Е-Дк-1500 от 23.05.2022 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика” и „Правна” относно извършване на регулаторен преглед и утвърждаване на цени на топлинна енергия и определяне на цени и премии за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на дружества от сектор „Топлоенергетика“ от 01.07.2022 г. / л.613- 690 от делото/.

На 27.05.2022 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, видно от Извлечение от Протокол № 128/27.05.2022 г. на което е взето решение за приемане на доклада, насрочено е открито заседание на 02.06.2022г. за обсъждането му и е дадена възможност за представяне на възражения срещу същия в определен срок./ л.529-612 от делото/.

От „Топлофикация София“ ЕАД е представено становище по доклада.

На 02.06.2022 г. било проведено открито заседание на КЕВР , с присъствието на представители на всички дружества подали заявления, в т.ч. и на „Топлофикация София“ ЕАД , видно от Протокол № 132/02.06.2022 г. / л.514-528 от делото. С решение на КЕВР е насрочено закрито заседание на 03.06.2022 г. за приемане на проект на решение за утвърждаване на преференциална цена на електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия и/ или на топлинна енергия считано от 01.07.2022 г.

На закрито заседание на 03.06.2022 г. , видно от извлечение от протокол № 138/03.06.2022 г. / л.506-513 от делото/ , КЕВР е приела проект за решение и е насрочила обществено обсъждане на същия на 07.06.2022 г.

Проведено е заседание на 07.06.2022 г. за обществено обсъждане на проекта за решение, видно от протокол от същата дата / л.496-505 от делото/ даден е 14 дневен срок за представяне на становища.

Т. е подадено от „Топлофикация София“ ЕАД на 17.06.2022 г.

На 01.07.2022 г. е проведено закрито заседание, видно от Извлечение от протокол № 173/01.07.2022 г. / л.142-292 от делото/, на което са разгледани становищата на енергийните дружества и е прието решение за утвърждаване на преференциална цена на електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия и/ или на топлинна енергия считано

от 01.07.2022 г.

С решение № Ц-18/ 01.07.2022 г. / л.23-140 от делото/, считано от 01.07.2022 г. е утвърдена преференциална цена на електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия и/или на топлинна енергия по т.1 за „Топлофикация София“ ЕАД, както следва:1.Преференциална цена за електрическа енергия / без ДДС/ -1213.28 лв. /MWh;2./ Премия по чл.33а от ЗЕ – 785.82 лв. / MWh;3./ Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода/ без ДДС/ - 137.86 лв. / MWh;4./ Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода за доставчици по чл.149а от ЗЕ и за асоциации чл.151, ал.2 от ЗЕ - 133.06 лв. / MWh;5./ Ценообразуващи елементи на цените по т.1, 2, 3 и 4:

- Необходими годишни приходи – 1 220512 хил.лв., в т.ч : разходи- 1200135 хил.лв., от които условно – постоянни -102193 хил.лв. и променливи – 1097942 хил.лв.; регулаторна база на активите – 475535 хил.лв.; норма на възвръщаемост – 4,28%;

-Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 805 588 MWh;

- Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 4173 765 MWh.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета СТЕ / л.1140-1145 от делото/ оспорена от ответника.Вещото лице след извършена проверка на документите по делото е дало отговор на поставените му въпроси.Изслушано е и е прието и заключение по СИЕ и допълнение към него / л.1162-1210 и л. 1240 – 1249 от делото/, оспорени от ответника, като вещото лице след анализ на представените по делото документи, както и от документи допълнително получени отстраните е дало отговор на поставените му въпроси.

От ответника по делото са представени допълнителни писмени доказателства / 947-1079, л.1110-1139 от делото/.

Други доказателства не са ангажирани от страните по делото.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в оспорването оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 13, ал. 9 ЗЕ, пред надлежен съд и от активно легитимирано лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледано по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Решение е постановено от компетентен орган, в съответствие с правомощията на КЕВР да регулира дейностите в енергетиката, възложени й с разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ), както и да осъществява регулиране на цените на електрическата и топлинната енергия, на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 86 от ЗЕ. Решение № Ц-18 от 01.07.2022 г. на КЕВР в оспорената му част е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на Комисията, който съответства на изискванията на закона. За пълнота следва да се отбележи, че валидността на Решение № Ц-18 от 01.07.2022 г. не е отпаднала във връзка с Решение № 8 от 21.07.2022 г. на Конституционния съд на Република България, с което е обявено за противоконституционно Решението на Народното събрание от 09.02.2022 г. за избиране на г-н С. Т. за председател на КЕВР. В тази връзка следва да се има

предвид, че съгласно диспозитива на Решение № 3 от 28 април 2020 г. по конституционно дело № 5 от 2019 г. на Конституционния съд: „Обявените за противоконституционни ненормативни актове - закони във формален смисъл, решения на Народното събрание и укази на президента - са невалидни от приемането или издаването им. Народното събрание урежда правните последици от прилагането на обявения за противоконституционен закон”.

Решението е издадено и при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл. 59 АПК, поради което същото не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Решението в оспорената му част е постановено и при спазване на административнопроизводствените правила. Не се констатира и нарушение на административно-производствените правила при постановяването на оспорения акт, не е ограничено правото на заинтересованите лица да изразят своите становища, включително и да представят необходими доказателства.

Съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗЕ цените на електрическата и на топлинната енергия се образуват от енергийните предприятия, съобразно изискванията на закона, наредбите по прилагането му и указанията, дадени от Комисията. За тази цел дружествата от сектор „Топлоенергетика” подават заявления в Комисията по утвърдени от нея образци за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия. В конкретния случай, с вх. № Е-14-01-10 от 01.04.2022 г. „Топлофикация София“ ЕАД е подало заявление за утвърждаване на цени, което е разгледано по реда на чл. 24-37 от НРЦТЕ и чл. 41-56 от НРЦЕЕ.

Постъпилата от дружеството информация и представените документи са подробно анализирани в доклад № Е-Дк-1500 от 23.05.2022 г. (Доклада) от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика” и „Правна” относно извършване на регулаторен преглед и утвърждаване на цени на топлинна енергия и определяне на цени и премии за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на дружества от сектор „Топлоенергетика“ от 01.07.2022 г.

На основание чл. 43 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, Комисията е разгледала и приела Доклада на закрито заседание, проведено на 27.05.2022 г., видно от Извлечение от протокол № 128 от 27.05.2022 г. по т. 2 от закрито заседание на КЕВР.

В съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 5, т. 2 и чл. 14, ал. 1 от ЗЕ, чл. 30 и чл. 31 от НРЦТЕ и чл. 47 и чл. 48 от НРЦЕЕ на 02.06.2022 г. и на 07.06.2022 г. Комисията е провела съответно открито заседание за разглеждане на Доклада и обществено обсъждане на проект на решение за утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциални цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, считано от 01.07.2022 г.

Съгласно решение на КЕВР по Протокол № 128 от 27.05.2022 г., т. 2, е осигурена възможност и за дистанционно участие чрез програмата за съобщения Skype. Предвид горното, с писмо с изх. № Е-14-00-1004 от 27.05.2022 г. КЕВР е поканила лицата, представляващи дружествата в сектор „Топлоенергетика“, за присъствено или виртуално участие в откритото заседание чрез програмата за съобщения Skype. На

откритото заседание Комисията е обсъдила със съответните енергийни дружества Доклада, след което в рамките на определения съгласно чл. 30, ал. 4 от НРЦТЕ и чл. 47, ал. 3 от НРЦЕЕ срок, дружествата, направили възражения по Доклада, са имали възможност да представят своите писмени становища и обосновки. Изпълнителният директор на жалбоподателя е взел участие в откритото заседание. „Топлофикация София“ ЕАД е представило становище с вх. № Е-14-01-3 от 02.06.2022 г по Доклада, във връзка с направени корекции на разходите, което е разгледано и Комисията е изложила своите аргументи по отделните позиции.

На проведено на 03.06.2022 г. закрито заседание Комисията е приела проект на решение и е насрочила дата за провеждане на обществено обсъждане. На общественото обсъждане, проведено на 07.06.2022 г., са били поканени да участват заинтересовани лица по смисъла на чл. 14, ал. 2 от ЗЕ. Съгласно изискванията на чл. 14, ал. 3 от ЗЕ на заинтересованите лица е бил определен 14-дневен срок за представяне на становища по проекта на решение.

В резултат от изпълнението на гореописаната административна процедура, Комисията е постановила Решение № Ц-18 от 01.07.2022 г., като в мотивите към него подробно е описала всички извършени действия по разглеждане на преписката, анализираща е направените искания, получени писма и документи от заявителя и от заинтересованите лица.

КЕВР правилно е установила релевантните факти въз основа на представените от заявителя заявление, обосновки, доказателства и възражения, при съпоставка със служебно известната на регулаторния орган информация относно регулираното дружество и в контекста на конкретната икономическа ситуация. Не е ограничено правото на жалбоподателя да изрази становище и да обективира твърдения, включително и да представи допустими, необходими и относими доказателства. Предвид изложеното, неправилни се явяват твърденията в жалбата на „Топлофикация София“ ЕАД, че „Комисията е подхождала формално, без да анализира в детайли фактите и обстоятелствата, влияещи върху формиране на цените и ценообразуващите елементи и без да обсъди задълбочено, аргументирано и в цялост становището и възраженията на дружеството“. Подобно твърдение е израз на непознаване на регулаторите функции на Комисията, която следва да вземе предвид цялата налична релевантна информация, без да се ограничава само до становището и възраженията на дружеството.

В административното производство Комисията е предоставила достатъчно възможности на „Топлофикация София“ ЕАД да обоснове и докаже предложението си за утвърждаване на новите цени и всяка една от извършените от Комисията корекции е обоснована.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя за материалноправна незаконосъобразност. Утвърдените от КЕВР цени са образувани при спазване на нормативните изисквания, в съответствие е правомощията на Комисията и в изпълнение на изискванията за регулиране на дейностите по снабдяване с топлинна и електрическа енергия при баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, осигуряване на равнопоставеност между отделните категории предприятия и клиенти и създаване на стимули за ефективна дейност. По този начин са осъществени и целите на ЗЕ, предвидени в чл. 2 от ЗЕ, като е спазен принципът за съразмерност, заложен в чл. 6 от АПК.

Възраженията на жалбоподателя се основават на обстоятелството, че в изпълнение на

регулаторните си правомощия КЕВР не е признала в цялост исканията на дружеството за увеличаване на цените, като е приложила основния принцип на ценовото регулиране - за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Неправилно жалбоподателят разглежда единствено частния си интерес, без да отчита обстоятелството, че този интерес няма как да бъде защитен, ако КЕВР не поддържа баланса на цялата енергийна система.

Регулаторната комисия няма задължение да приеме еднозначно предложенията и разчетите на енергийните предприятия. Правомощията на Комисията за ценово регулиране предполагат анализи и оценки на предоставената информация с оглед нейната икономическа обосновааност и целесъобразност. Тази функция произтича от чл. 23, т. 4 от ЗЕ, регламентиращ правомощието на Комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Друг основен принцип, от който се ръководи Комисията при изпълнение на регулаторните си правомощия е принципът по чл. 23, т. 5 от ЗЕ за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти.

Комисията изпълнява тези свои законови задължения като прилага към всички дружества от сектор „Топлоенергетика” общ подход при определяне и утвърждаване на цените на електрическата и топлинната енергия. Тези действия на Комисията са изцяло в съответствие и с основните принципи на административния процес, посочени в АПК. Принципът за равенство, заложен в чл. 8, ал. 2 от АПК определя, че в пределите на оперативната самостоятелност, при еднакви условия, сходните случаи се третират еднакво.

Комисията е изпълнила и изискванията на чл. 13 от АПК за последователност и предвидимост, като своевременно е огласила публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на закона и постигане на целите му. С решение по Протокол № 28 от 21.02.2012 г. Комисията е приела прилагането на метод „норма на възвръщаемост на капитала“ за дружествата от сектор „Топлоенергетика“. В тази връзка на основание чл. 36, ал. 1, изр. второ от ЗЕ са разработени Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение по протокол № 116 от 26.06.2018 г., по т. 1 на КЕВР (Указания-НВ). В Указанията-НВ е посочена необходимата за ценообразуването информация, която енергийните дружества следва да представят, общите и специални изисквания на Комисията, метода и начина на регулиране и формирането на цените. Така издадените Указания от КЕВР са в рамките на предоставената й компетентност и на основание чл. 36, ал. 1, изр. второ от ЗЕ са задължителни за енергийните предприятия. Указанията, издадени от Комисията в изпълнение на чл. 36, ал. 1 от ЗЕ, по своята правна същност представляват общ административен акт. В този смисъл е и практиката на АССГ и ВАС. Следва да се има предвид, че Указанията-НВ, приети с решение по протокол № 116 от 26.06.2018 г., по т. 1 на КЕВР, не са оспорени пред съда в установения срок, поради което са стабилен административен акт.

Така, утвърдените от КЕВР цени са формираны в съответствие с изискванията на ЗЕ, НРЦЕЕ, НРЦТЕ и Указания-НВ, въз основа детайлен анализ на представена от енергийното предприятие отчетна и прогнозна информация,

като е извършен цялостен регулаторен преглед на предприятието. Утвърдените от КЕВР цени се основават на обективни критерии и са определени, съобразно предварително зададените изисквания. Като регулаторен орган КЕВР определя цените, прилагайки единни критерии и методика, като се съобразява с нормативно установените изисквания и взема предвид съдържащата се в заявленията на отделните дружества информация, както и всички останали релевантни факти и обстоятелства. Това изискване е изпълнено по отношение на „Топлофикация София“ ЕАД. По този начин Решение № Ц-18 от 01.07.2022 г. изпълнява изискванията и на чл. 31, т. 1 от ЗЕ цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин.

Доводите на жалбоподателя, в преобладаващата си част, са свързани с неправилна интерпретация на принципа по чл. 31, т. 2 от ЗЕ. Съгласно цитираната норма цените на енергийните предприятия могат да възстановяват само икономически обосноваваните разходи за дейността им. Жалбоподателят обаче счита, че всички негови разходи, включително и неефективните, следва да се включват в цените за клиентите, но това е неправилно разбиране, което е в разрез със смисъла на закона.

Съгласно чл. 11, ал. 4 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, Комисията утвърждава прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като преценява тяхната икономическа обосновааност въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства като неразделна част от заявлението за цени. Оценката за икономическа обосновааност на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извършва въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международната практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираните енергийни предприятия при отчитане принципите на регулирането по Закона за енергетиката”. Също така, на основание чл. 11, ал. 2, т. 13 и т. 14 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 2, т. 9 и т. 10 от НРЦТЕ за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от Комисията разходи не се включват всички други разходи, за които липсва технико-икономическа или друга обосновка и доказателства от енергийното предприятие и разходи, за които Комисията обосноваано приеме, че не са в интерес на клиентите, или разходи, които не са необходими за изпълнение на лицензионната дейност.

Неправилна е тезата на жалбоподателя относно съдържанието на регулаторния принцип по 31, т. 2 от ЗЕ. Разпоредбата няма самостоятелно значение, а следва да се тълкува в систематично единство с останалите принципи по чл. 31 от ЗЕ, с общите принципи на регулирането по чл. 23 от ЗЕ и с целите на закона по чл. 2 от ЗЕ. Обратно на тезата на жалбоподателя, е разпоредбата на 31, т. 2 от ЗЕ законодателят е приел, че чрез регулираните цени не се възстановяват всички разходи на енергийните предприятия. В условията на регулиран пазар това е несъстоятелно.

Утвърдените от КЕВР цени следва да възстановят икономически обосноваваните разходи за дейността на енергийното предприятие, тъй като в случая цените са определени след анализ и оценка на представената от дружеството информация относно размера на икономически обосноваваните

разходи, в съответствие със задължението на регулаторния орган да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Поради това са спазени принципите, предвидени в чл. 31, т. 2 и т. 4 от ЗЕ, както и всички общи регулаторни принципи, съгласно чл. 23 от ЗЕ.

Неоснователно е твърдението в жалбата, че „определените е Решението цени и ценообразуващи елементи противоречат на предложените с Доклада“. В приетата по делото технико-икономическа експертиза, в икономическата част, от м. март 2023 г., в отговора по задача № 2 вещото лице е направило съпоставка на заявените цени и ценообразуващи елементи, на предложените с Доклада на работната група и на одобрените е Решение № 1Д-18 от 01.07.2022 г. Видно от данните в таблица № 2 разликата между Доклада и Решението се дължи на различния начин на отразяване в цените на корекцията по чл. 24а от НРЦЕЕ за разходите за природен газ и разходите за въглеродни емисии, като видно от ред 2.7 от таблицата на стр. 28 от експертизата, съгласно Доклада тази корекция е била включена в променливите разходи, докато на ред В.2 от таблицата на стр. 29 от експертизата е посочено, че в Решението корекцията, изчислена в лв./МВтч, е добавена само към изчислената цена на електрическата енергия, което е подробно обяснено в т. 18, в), на стр. 21 от експертизата. По този начин дружеството не е ощетено, доколкото видно от установените по делото факти корекцията по чл. 24а от НРЦЕЕ за разходите за природен газ и разходите за въглеродни емисии е включена изцяло в процесите цени, без да се разсрочва за следващи периоди, каквато възможност съществува в чл. 24а, ал. 3 от НРЦЕЕ. Заключението на икономическата експертиза опровергава невените твърдения на жалбоподателя за намалени от КЕВР цени и превратната интерпретация на фактите от страна на „Топлофикация София“ ЕАД във връзка с намалени условно-постоянни разходи. На стр. 23 до стр. 25, в Таблица № 1 от икономическата част на експертизата от м. март 2023 г., вещото лице е направило съпоставка на заявените от „Топлофикация София“ ЕАД основни ценообразуващи елементи и на утвърдените от КЕВР по Решение № Ц-18 от 01.07.2022 г., като крайното заключение от направения анализ е: „В резултат от увеличението на променливите разходи (от увеличените прогнозни цени на природния газ и на квотите) и на възвръщаемостта на капитала, се изчисляват по-висока цена на електрическата енергия (+13,1%) и по-висока цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (+8,4%) от заявените. въпреки намалението на условно-постоянните разходи“.

Съдът намира за неоснователни твърденията на жалбоподателя за прилаган различен подход спрямо различните дружества. Индивидуалните показатели от заявлението на „Топлофикация София“ ЕАД, обуславят различия спрямо останалите дружества, като за това Комисията подробно се е мотивирала и няма никакво неравноправно третиране. По отношение на дадения от „Топлофикация София“ ЕАД пример с разходите за заплати, следва да се посочи, че на стр. 26 от мотивите на Решение № Ц-18 от 01.07.2022 г. КЕВР изрично се е мотивирала, че по отношение на този разход дружеството системно не се включва в утвърдената от комисията регулаторна рамка. Значителните превишения на стойността над регулаторната рамка трябва да

бъде за сметка единствено на сумата на възвръщаемостта. Корекцията на този разход от страна на регулатора цели преструктуриране и оптимизиране на разходите за персонал“. Такива констатации не са правени за никое друго дружество, поради което жалбоподателят неоснователно се опитва да се сравнява с останалите дружества. В мотивите на административния акт за всяка извършена от Комисията корекция на заявени от дружеството данни са посочени конкретните фактически основания, посочено е дали корекцията е резултат от прилагането на общ подход за еднотипни корекции спрямо всички дружества от сектора, които безспорно осъществяват дейността си при сходни условия, или е наложена от специфичните особености на дружеството.

Съдът счита за неоснователни и възраженията на жалбоподателя относно корекциите, извършени от Комисията във връзка с определяне на цени за електрическа и топлинна енергия на „Топлофикация София“ ЕАД

1./ Относно технологичните разходи по преноса на топлинна енергия:

Жалбоподателят неправилно се позовава на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, като от една страна посочената разпоредба е неотнормирана към количества енергия /за количествата е приложима разпоредбата на чл. 11 от НРЦТЕ/, а от друга страна е неправилно цитирана в чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ/ не се споменава за техническа обосноваване на разходи/. За всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ технологичните разходи по преноса на топлинна енергия са определени в съответствие с т. 6 от общия подход, посочен в решението.

За „Топлофикация София“ ЕАД в справка № 5 „Технико-икономически показатели в преноса“ технологичните разходи по преноса на топлинна енергия са коригирани от 947 963 MWh (20,47%) на 457 963 MWh (9,89%) или с 490 000 MWh до достигане на стойността на загуби в % от топлоотдаване и изтичане сравними с най- ефективните мрежи за пренос и разпределение на топлинна енергия е топлоносител гореща вода и в контекста на направените и предстоящи инвестиции в топлопреносната мрежа и в съответствие с т. 6 от общия подход. Видно е от решението е, че като референтна стойност, постижима при оптимални условия по преноса, е възприета стойността от 10% /изрично посочена в т. 6 от общия подход в процесното Решение на КЕВР/, като жалбоподателят „Топлофикация София“ ЕАД не е единственото дружество, за което се прилага такава референтна стойност. Освен това, в мотивите на процесното Решение на КЕВР са посочени допълнителни критерии за преценка на допустимия размер на технологичните разходи, а именно „използването на експертна оценка за неговото изменение през новия ценови период, в резултат от извършените и предстоящите за извършване инвестиции в топлопреносната мрежа“. В тази връзка в приетата по делото допълнителна съдебно-икономическа експертиза от месец май 2023 г. вещото лице е изследвало данните в Приложение № 3 от заявлението на „Топлофикация София“ ЕАД, където са посочени инвестиции в топлопреносната мрежа в размер на 18 032 хил. лв. по отчет за 2021 г., в размер на 28 191 хил. лв. по отчет за ценовия период 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г. и в размер на 42 104 хил. лв. по прогноза от 01.07.2022 г.

Подобни мащабни инвестиции не се отчитат от никое друго дружество в сектор „Топлоенергетика“. За периода на бизнес плана на „Топлофикация София“ ЕАД 2015 г. - 2019 г. са използвани средства за безвъзмездно

финансово подпомагане, отпуснати по международен фонд К., така и средства, предвидени по изпълнение на заложените задачи в план за Дерогация по Директива 2009/29/ЕО (видно от Решение № БП - 2 от 21.01.2015 г., което е публично достъпно на интернет страницата на КЕВР. Интернет страницата на КЕВР е публично достъпна и могат да се посочат и други източници на информация, че „Топлофикация София“ ЕАД е подпомагано през годините както с безвъзмездни средства, така и достатъчно финансови средства, включени в регулираните цени, с оглед осъществяване на мащабна инвестиционна програма за подмяна на топлопреносната мрежа, като дружеството е имало предостатъчно време да постигне заложените цели, които противно на твърденията на жалбоподателя, не са поставени от КЕВР в предходната година.

КЕВР е приела за икономически оправдано да бъдат запазени произведените количества топлинна енергия, с оглед запазване на производството на електрическа енергия по високоефективен комбиниран начин, за което топлофикационните предприятия получават държавна помощ чрез премията по чл. 33а от ЗЕ. Предвид изложеното, корекцията на технологичните разходи по преноса не влияе отрицателно върху ценообразуването на „Топлофикация София“ ЕАД, а осигурява на дружеството възможно най-благоприятната ценова рамка. В производствената цена на топлинната енергия на „Топлофикация София“ ЕАД са включени всички разходи за производството на топлинната енергия за технологичните загуби, които не достигат до клиентите, а в допълнение чрез оборотния капитал в цената на топлинната енергия е включена и допълнителна възвръщаемост. **Видно от мотивите на административния акт КЕВР е изложила анализ, който съдържа както икономически, така и технически аспекти, но изрично е посочила, че** не е обосновано при определяне на цените да се вземат предвид реалните загуби на база техническите характеристики на топлопреносната мрежа, тъй като това не би стимулирало дружеството за провеждане на инвестиционни мероприятия с оглед ефективна дейност и спестяване на топлинна енергия.

Неоснователни са възраженията на „Топлофикация С.“ ЕАД, че не можело да се намаляват технологичните разходи по преноса. В случая това е възможно, а освен това е наложително, дори задължително с оглед изпълнение на европейските изисквания за намаляване на консумацията на вноския природен газ и намаляване на въглеродните емисии за производството на допълнителната топлинна енергия за технологични загуби. Освен това намаляването на технологичните загуби ще доведе до намаляване на разходите за производство - разходи за гориво и за квоти за въглеродни емисии, което в настоящата икономическа обстановка на драстично повишаване на тези разходи, ще доведе до ползи за дружеството. Констатациите, изводите и изчисленията на КЕВР не се опровергават и от СИЕ.

Доколкото КЕВР е приела за икономически оправдано да бъдат запазени произведените количества топлинна енергия, с всички разходи за производството и преноса им, намиращи отражение в оборотния капитал,

регулаторната база на активите и на сумата на възвръщаемостта, то е оправдано част от разходите за производство и за пренос, както и част от възвръщаемостта да се отнемат с оглед на обстоятелството, че енергията за технологичните загуби по топлопреносната мрежа не достига до клиентите и те не следва да заплащат нито разходи, нито възвръщаемост за тази енергия. Технологичните загуби възникват по цялото трасе на топлопреносната мрежа до клиентите на топлинна енергия, поради което е оправдано част от разходите за преноса също да останат за сметка на дружеството, доколкото са свързани с пренос на енергия, която не достига до клиентите. В тази насока е и константната съдебна практика.

2./ Относно разходите за ремонти, съдът намира следното:

Разходите за ремонти са условно-постоянни разходи по смисъла на НРЦТЕ и НРЦЕЕ. За всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ разходите за ремонти са определени в съответствие с т. 1.2 от общия подход. По отношение на „Топлофикация София“ ЕАД разходите за ремонт са коригирани от 5 546 хил. лв. на 4 580 хил. лв. или с 966 хил. лв. до нивото на отчетената стойност през 2021 г., при утвърдена стойност за ценовия период 5 064 хил. лв. съответствие с т. 1.2 от общия подход.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя по отношение на определените разходи за ремонт с решението. Представената от дружеството подробна ремонтна програма и обосновка по позиции и стойности за всеки от четирите топлорайона за процесния период е разгледана от вещото лице по изготвената СТЕ. Същото обаче не е извършило технически анализ на планираните ремонти. Нещо повече, ремонтната програма не дава информация за конкретни мероприятия, за причините за необходимостта от извършване на отделните ремонти в точно определения едногодишен регулаторен период 01.07.2022 г. - 30.06.2023 г., за готовността за извършване на ремонта в същия период, дори за това дали ремонтът ще се извършва със собствени сили или с външно възлагане. При констатираната от вещото лице документална необоснованост, в допълнение към словесната необоснованост на заявените от „Топлофикация София“ ЕАД разходи, същите следва да се приемат за изцяло необосновани. В икономическата експертиза вещото лице е направило сравнителен анализ и е установила, че заявените от „Топлофикация София“ ЕАД разходи за ремонт надвишават както отчетените за базовата 2021 година, така и тези за изминалия регулаторен период /които са частично отчетни и частично прогнозни, което допуска възможност същите да са завишени спрямо реалните разходи/. Предвид изложеното, констатациите и изводите на КЕВР, отразени в мотивите на административния акт не се опровергават нито от жалбоподателя, нито от вещите лица.

Следва да се има предвид, че съгласно НРЦТЕ, НРЦЕЕ и Указания - НВ, както и съгласно справка № 1 „Разходи“ от електронния модел за изчисляване на цените, е предвидено КЕВР да одобри обща сума на годишните разходи за ремонти, а не да одобрява отделни ремонтни дейности. При упражняване на правомощията си КЕВР няма задължение да се съобразява с изисквания, които не са възприети в нормативната уредба.

3./ Относно разходите за заплати и възнаграждения и за осигурителни вноски и социални разходи, съдът намира следното:

Разходите за заплати и възнаграждения са условно-постоянни разходи по смисъла на НРЦТЕ и НРЦЕЕ. В тази връзка при разглеждане на тези разходи следва да бъдат отчетени мотивите на КЕВР, отразени в т. 1 от общия подход, на стр. 7 от процесното Решение, цитирани по-горе.

За всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ разходите за заплати и възнаграждения и осигуровки са определени в съответствие с т. 1.3 от общия подход, на стр. 8 от процесното Решение: „1.3. По отношение на разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски са допускани увеличения на стойностите в сравнение с отчетените или утвърдените стойности в цените през изминалия регулаторен период в рамките на 10-15%, в съответствие с официалните данни за инфлацията за периода“.

Неоснователни са възраженията в жалбата относно разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски за новия регулаторен период. Не отговарят на истината твърденията, че общият подход бил приложен неправилно и неравнопоставено спрямо „Топлофикация С.“ ЕАД. За „Топлофикация С.“ ЕАД разходите за заплати и възнаграждения са коригирани до нивото на утвърдената стойност през 2021г., завишена е 10% за новия ценови период. Следователно тези разходи са утвърдени за „Топлофикация С.“ ЕАД в пълно съответствие и в рамките на общия подход, като приложените стойности са изрично аргументирани. Отчетена е спецификата на конкретното дружество, която не се констатира при останалите предприятия от сектора, а **именно** - по отношение на този разход дружеството системно не се включва в утвърдената от комисията регулаторна рамка. Значителни са превишенията на стойността над регулаторната рамка. Корекцията на този разход от страна на регулатора цели реструктуриране и оптимизиране на разходите за персонал. Комисията счита, че ръководството на „Топлофикация София“ ЕАД следва да продължи воденето на политика по оптимизиране на разходите за персонал, без това да води до липса на квалифицирани и обучени кадри, която да застраши производствения процес на топлинна и електрическа енергия. Следователно изложените в мотивите на административния акт подробни съображения дават ясен отговор на възраженията на жалбоподателя.

КЕВР в качеството си на регулаторен орган няма задължение да се съобразява с изисквания, които не са нормативно регламентирани. Няма материалноправна разпоредба, която да изисква да се отчитат посочените от жалбоподателя критерии или разходите за заплати и възнаграждения да се определят на база средна заплата в сектора или в града, поради което КЕВР не е извършила нарушение на правилата за образуване и утвърждаване на цените.

Съществено е да се отбележи, че няма пряка връзка между утвърдената от КЕВР сума на годишни разходи за заплати и възнаграждения и реалните заплати и възнаграждения, които се определят от ръководството на съответното дружество

Освен това допуснатата от КЕВР обща сума на годишните разходи за заплати и възнаграждения дава възможност при преценка на повишението на конкретната заплата да бъде отчетен приносът на съответния работник, като

квалифицираните кадри получат по-голямо увеличение с цел тяхното запазване и стимулиране. Дружеството има самостоятелност, в рамките на която може да увеличи заплатите в рамките на спестени разходи по целия технологичен процес при условията на добър мениджмънт. КЕВР е изложила ясни аргументи, че в икономическа обстановка като настоящата, повишаването на заплатите в дружеството не може да стане за сметка на клиентите. Увеличението на работните, заплати до достигане на средните за отрасъла ще става плавно в годините, а не шоково увеличение на цените за клиентите. Достигането до средната заплата в отрасъла е процес, обвързан и с други условия и при наличие на възможност.

Още повече ако разходите за заплати и възнаграждения се определят на база средна заплата в сектора, няма да бъдат съобразени индивидуалните данни на отделните предприятия, които не работят еднакво ефективно, което е причината заплащането на труда в отделните предприятия да е различно.

Следва да се има предвид, че принципът по чл. 31, т. 2 от ЗЕ не е единственият принцип, от който КЕВР следва да се ръководи при утвърждаването на цената на енергията. Съгласно чл. 31, ал. 1 от ЗЕ при изпълнение на правомощията си за ценово регулиране Комисията се ръководи и от принципите по чл. 23 и 24 от същия закон. Според чл. 23, т. 4 от ЗЕ при изпълнение на регулаторните си правомощия Комисията следва да осигури баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка в т. 1 от общия подход е посочено, че с оглед гарантиране на принципа за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, цените на топлинната и електрическа енергия следва да отчитат и възможностите на клиентите да заплащат енергийните продукти. Икономическата ситуация е тежка за всички - както за енергийното предприятие, така и за клиентите. Не може тежестта да се поеме само от клиентите. Енергийното предприятие също следва да прецени кои разходи да намали в рамките на общата ценова рамка. В тази насока е и практиката на ВАС.

4./ Относно разходите за амортизации:

Разходите за амортизации са условно-постоянни разходи по смисъла на НРЦТЕ и НРЦЕЕ. За всички дружества от сектор „Топлоенергетика“ разходите за амортизации са определени в съответствие с т. 1.1 от общия подход, на стр. 8 от процесното Решение: „1.1. Разходите за амортизации за регулаторни цели са изчислени на база отчетната стойност на активите за производство и пренос и съответните амортизационни квоти при 15 г. за активите в производството и 35 г. за активите в преноса на топлинна енергия. При определяне на амортизационните квоти е съобразен техническият полезен живот на активите, като по отношение на активите в преноса са взети предвид извършените инвестиции в мрежата с подмяна на тръбите с предварително изолирани, което води до по-дълъг полезен живот“.

За „Топлофикация София“ ЕАД разходите за амортизации в преноса на топлинна енергия са коригирани от 16 744 хил. лв. на 10 566 хил. лв. или с 6 178 хил. лв., в съответствие с отчетната стойност на активите в преноса, съгласно справка № 2 „Регулаторна база на активите“ и съответната амортизационна норма при 35 г. срок за амортизация и в съответствие с т. 1.1

от общия подход.

Неоснователни са възраженията в жалбата на „Топлофикация София“ ЕАД срещу корекцията на разходите за амортизации. Несъобразени с фактите по случая са твърденията в жалбата, че „разходите за амортизации в преноса са коригирани от Комисията, като не е призната заявената стойност, изчислена съобразно приетата счетоводна политика на дружеството, без да се изследват заявените данни и без да се изложат конкретни аргументи“. На първо място приетата счетоводна амортизационна политика на дружеството не е критерий за ценообразуване, съгласно ЗЕ и наредбите по приложението му, което ще бъде изяснено по-нататък в настоящото становище. На следващо място дружеството не е представило никакви обосновки и доказателства за приетите от него срокове за амортизация, за технически и икономически полезен живот на активите, за дати на въвеждане в експлоатация на активи, и др. Съгласно §1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на НРЦТЕ: „Полезен живот“ е срокът, за който **комисията** приема, че даден актив може да бъде амортизиран“, като не са регламентирани изрични правила относно упражняване на това правомощие на КЕВР. В конкретния случай приетият полезен живот на активите за регулаторни цели, доколкото същият е определен от КЕВР в съответствие с §1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на НРЦТЕ.

„Топлофикация София“ ЕАД неоснователно се позовава на собствената си счетоводна политика. Следва да се има предвид, че приетата счетоводна амортизационна политика на дружеството не е критерий за ценообразуване, съгласно ЗЕ и наредбите по приложението му - това се установява от правния анализ на разпоредбите на нормативните актове, за което не са необходими специални познания за изясняване на този въпрос. Топлофикационните предприятия, в качеството им на търговски дружества, имат свобода по отношение на водената от тях счетоводна политика, в рамките на която могат да прилагат различен полезен живот на дълготрайните активи, респективно да прилагат и изчисляват различни амортизационни норми, които често не са свързани с реалния полезен живот на дадения актив, а се определят от счетоводни и/или икономически фактори.

Разпоредбите на данъчното законодателство обаче са неприложими при определяне на цени, които подлежат на регулиране по реда на ЗЕ, видно от разпоредбите на чл. 9, ал. 6 от НРЦТЕ, чл. 14, ал. 4 от НРЦЕЕ, а също и т. 31 от Указания-НВ, които изискват разходите за амортизации да се изчисляват на основата на обосноваван от дружеството и признат от Комисията технически и икономически полезен живот на активите чрез прилагане на линеен метод на амортизация. В енергийното законодателство, относимо към сектор „Топлоенергетика“, към момента не са регламентирани срокове за амортизиране по групи активи, съобразно полезния им живот по групи, така както е прието като подход в данъчното законодателство. Не е възможно определяне на полезен живот за всеки отделен актив на всяко отделно дружество, доколкото по този начин няма как да се спази принципът на чл. 23, т. 5 от ЗЕ за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти по отношение на цените на електрическата и топлинната енергия. Този принцип ще бъде спазен единствено ако КЕВР, в качеството си на регулаторен орган, определи единни

амортизационни норми за всички регулирани дружества, въз основа на полезен живот на съответните групи дълготрайни активи - активи в производството и активи в преноса на топлинна енергия. При всеки подход за групиране има известна условност и осредняване в съответната група, като могат да се включат активи на различна стойност и в различно съотношение, но това не означава, че дружествата са поставени в неравнопоставено положение. Следователно твърденията на вещото лице изготвило СИЕ по отношение на подхода за определяне на разходите за амортизации на всички дружества в сектор Топлоенергетика са необосновани и неправилни.

Следва да се има предвид, че производството на топлинна и електрическа енергия е унифициран процес, при който видът на активите за производство и пренос не се различава особено в зависимост от конкретния производител. Разбира се, ако дружеството предприема някаква конкретна иновация, която е революционна за производството, това обстоятелство следва да бъде отчетено, но в случая подобен изключителен разход, който да предполага и специфичен подход от страна на Комисията нито се доказва, нито се твърди. Както се посочи, намесата на КЕВР е ограничена до част от заявените амортизации за активите за пренос /тръбопроводи, паропроводи/, които активи са еднотипни за всички производители и във връзка с които КЕВР е отчела увеличение на полезния живот, съответно по-дълъг период на амортизиране, съответно разходите за амортизации се разсрочват във времето. По настоящото дело няма данни „Топлофикация София“ ЕАД да е предприело някаква конкретна иновация, която е революционна за преноса на топлинна енергия.

5./ Относно разходите, пряко свързани с регулираните дейности - разходи за води, отопление и осветление, разходи за абонаментно поддържане, за въоръжена и противопожарна охрана, материали за текущо поддържане, за съдебни производства, както и приспадане на приходите от присъдени юрисконсултски възнаграждения от необходимите приходи:

Разходите, пряко свързани с регулираните дейности, са условно-постоянни разходи по смисъла на НРЦТЕ и НРЦЕЕ. По отношение на класификацията на разходите следва да се обърне внимание на правилата в Раздел I „Образуване на необходимите годишни приходи“ от глава втора „Ценообразуващи елементи“ на Указания-НВ. Съгласно тези указания видовете разходи, пряко свързани със съответната регулирана дейност, които се включват при образуването на цените, се разделят в две основни групи: условно-постоянни разходи и променливи разходи според връзката им с количеството електрическа и/или топлинна енергия. Във всяка от групите, разходите се посочват и по икономически елементи. Условно-постоянните разходи (УПР) се прогнозира за едногодишен период и включват пет основни подгрупи: разходи за заплати, разходи свързани с осигурителното законодателство, разходи за амортизации, разходи за ремонти и **разходи пряко свързани с дейностите**. В тази връзка при разглеждане на тези разходи следва да бъдат отчетени мотивите на КЕВР, отразени в т. 1 от общия подход в решението.

Съдът намира за неоснователни и недоказани възраженията в жалбата на

„Топлофикация София“ ЕАД, че Комисията необосновано е намалила тези разходи. С анализ на фактите, изложен в мотивите на Решението на КЕВР, цитирани по-горе, показва, че заявените от „Топлофикация София“ ЕАД прогнозни разходи са завишени от 2 до 10 пъти спрямо включените в цените за предходния регулаторен период. На стр. 41 от СИЕ от месец март 2023 г. вещото лице констатира, че цените на водата в [населено място] се утвърждават от КЕВР и за „Софийска вода“ АД те не са променяни спрямо 2021 г. За последно на „Софийска вода“ АД са утвърдени цени с Решение № Ц- 46 от 30.12.2020 г. на КЕВР. По отношение на цените на електрическата енергия вещото е посочило борсови цени на електрическа енергия, но „Топлофикация София“ ЕАД освен купувач на електрическа енергия е и производител-продавач, поради което се възползва от високите цени при продажбата на електрическата енергия и може да компенсира разходите при покупката. По отношение на останалите разходи, пряко свързани с регулираните дейности, които са коригирани от КЕВР, вещото лице правилно е посочило в СИЕ, че по отношение нарастване на разходите за материали за текущо поддържане, услуги по въоръжена охрана и абонаментно поддържане спрямо предходния период анализ не е направен, тъй като не са представени към заявлението сключени договори или получени оферти от дружеството. Следователно не са посочени от „Топлофикация София“ ЕАД обстоятелства и не са представени доказателства, които да бъдат изследвани от КЕВР и „Топлофикация София“ ЕАД не е доказало твърденията си за „нови реалности“ по отношение на тези разходи.

С оглед на горното, правилно КЕВР е приела, че приложение следва да намерят разпоредбите на чл. 8, ал. 2, т. 9 от НРЦТЕ и чл. 11, ал. 2, т. 13 от НРЦЕЕ, които определят, че „За целите на ценовото регулиране в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи, които не са свързани със съответната лицензионна дейност, финансови разходи и такива, които имат случаен и/или извънреден характер, както и всички други разходи, за които липсва технико-икономическа или друга обосновка и доказателства от енергийното предприятие.“ Няма как КЕВР да изследва непредставена информация. Непредставянето на информация и обосновки от страна на съответното дружество е основание за непризнаване на разходи. Потребителите на регулиран пазар не могат да плащат за неустановени разходи на енергийните предприятия.

По отношение на съдебните разходи жалбата също е неоснователна. От жалбоподателя не беше доказано какво се включва в тези разходи, както и необходимостта от значително им увеличаване.

Съгласно чл. 8, ал. 2, т. 11 от НРЦТЕ, за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи, които не са свързани със съответната лицензионна дейност, финансови разходи и такива, които имат случаен и/или извънреден характер, както и съдебни разходи извън държавните такси, свързани с образуване на дела за събиране на вземания.

Приспадането на приходите от юрисконсултски възнаграждения от необходимите приходи е извършено в съответствие с приетия от Комисията общ подход по т. 1.6 от решението. Следва да се отбележи, че в

регулираните цени не може да се включват разходи за загубени от „Топлофикация София“ ЕАД дела и клиентите на топлинна енергия не може да заплащат подобни разходи /чл. 8, ал. 2, т. 2 и т. 3 от НРЦТЕ/. Съдебните разноси, които „Топлофикация София“ ЕАД прави за спечелените дела се присъждат от съда на дружеството и се заплащат от насрещната страна по делото, поради което също не следва да се включат в регулираните цени и не следва да се заплащат от клиентите на топлинна енергия. Разходите за заплати на юрисконсултите на „Топлофикация София“ ЕАД са включени в цените, поради което правилно приходите от юрисконсултски възнаграждения са извадени от общите признати разходи, с оглед недопускане на дублиране на разходи за една и съща дейност. Според т. 1.6 от общия подход разходите за съдебни производства, в случай че са включени в утвърдените разходи, са коригирани с приходите от спечелените съдебни процеси, съобразно представената информация от дружествата. В случая „Топлофикация София“ ЕАД е декларирало само приходите си от юрисконсултски възнаграждения, поради което само тези приходи са извадени от общите признати разходи, като не са извадени приходите от останалите присъдени от съда разноси на „Топлофикация София“ ЕАД. Следователно възраженията на „Топлофикация София“ ЕАД са напълно неоснователни.

Решение № Ц-18 от 01.07.2022 г., в оспорената ме част е съобразено и с **целта на закона**. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЕ сред основните цели на този закон е създаването на предпоставки за **качествено и сигурно задоволяване потребностите на обществото** от електрическа и топлинна енергия; енергийно развитие и енергийна сигурност на страната при **ефективно използване на енергията и енергийните ресурси**; създаване и развитие на **конкурентен и финансово стабилен енергиен пазар**; енергийни доставки **при минимални разходи**, а в чл. 2, ал. 2 от ЗЕ се поставя императивно изискване за **гарантиране защитата на интересите на потребителите**. За да бъде спазен принципът по чл. 23, т. 4 от ЗЕ за осигуряване на **баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите**, е необходимо енергийното предприятие да положи грижата на добрия търговец, с оглед на това да извършва регулираните дейности при възможно най-ниски разходи и при висока ефективност. В случая с предприятията, извършващи дейност в енергетиката, следва да се приеме, че отговорността е дори още по-висока, защото конкуренцията на пазара на топлинна енергия на обособената територия, за която Комисията е издала лицензия за пренос на топлинна енергия, не съществува предвид изричната разпоредба на чл. 43, ал. 2, т. 3 от ЗЕ - налице е т.нар. естествен монопол, а електрическата енергия се насърчава чрез държавна помощ (премиите по чл. 33а от ЗЕ). Жалбоподателят не отчита обстоятелството, че именно целите на ЗЕ изискват от него усилия за оптимизиране на разходите и ефективно използване на енергийните ресурси, за подобряване на качеството и сигурността на предоставяните услуги, за защита на интересите на клиентите, като всички извършени от Комисията корекции на заявените от него цени са насочени към изпълнението на тези цели.

Целите на закона, заложили в чл. 2 от ЗЕ, са ангажимент на органите, осъществяващи държавната политика в енергетиката, регулирането на

дейностите в енергетиката, както и на всички енергийни дружества, каквото е и „Топлофикация София“ ЕАД. Гаранция за изпълнение на това задължение от енергийните предприятия е дейността на КЕВР по регулиране на цените в енергетиката и принципите, от които регулаторът се ръководи при извършването на тази дейност. Комисията е приела оспорения административен акт съобразявайки се именно с поставените от закона цели. Нито е налице превратно упражняване на власт, нито тази власт е упражнена за постигне на противоположен резултат. Балансирани и съобразени са всички интереси, като е гарантирано, както възстановяването на икономически обосноващите разходи и норма на възвръщаемост на капитала на енергийното предприятие, така и законосъобразният и социално поносим размер на цената на топлинната енергия в една изключително напрегната и динамична икономическа ситуация, която е неблагоприятна и за енергийното предприятие, но в още по-голяма степен е неблагоприятна за потребителите, което няма как да бъде игнорирано като факт, въпреки желанията на жалбоподателя. Така публичното субективно право е упражнено за осъществяване на постигане на целите, за които това право е установено от закона без да се засягат несъразмерно правата и законните интереси на енергийните предприятия и клиентите.

С оглед изложеното, съдът намира, че решението в оспорената му част по т.1 е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и следва да бъде уважена за сумата от 100 лева на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. На ответника следва да се присъдят и направените разноски в делото в размер на 450.00 лв., представляващи депозит за вещо лице.

Така мотивиран и не основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд -София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу **Решение Ц-18/01.07.2022г., в частта му по т. 1**, което считано от 01.07.2022 г. КЕВР е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, сумата в размер на 550 / петстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото и юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: